

De Bemærkninger, min ærede Partifælle fremkom med, skal jeg ganske lade ligge.

Til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen vil jeg gerne sige, at jeg har selvsagt hverken udtalt eller i min vildeste Fantasi tænkt paa at ville beskyldte Margarinefabrikanterne herhjemme for at være Kæltringer. Det er den Slags Udtalelser, som det ærede Medlem, som bekendt, er en stærk Ynder af. Jeg ynder dem imidlertid ikke. Jeg har tilladt mig at pege paa, at det at komme bort fra Farvningsforbudet rummer en Fare for Forbrugerne herhjemme, idet der vil være skabt Adgang til at anvende urene Olier, Olier, som man ovre i Amerika ligefrem har forbudt i Margarinefabrikationen, fordi de er farvede, fordi de ikke er saa rene som de Olier, der fremkommer i ufarvet Tilstand. Det er det, jeg har tilladt mig at pege paa, og det vedbliver jeg at pege paa til Trods for, at det mishager det ærede Medlem Hr. Mads Larsen.

Til Slut vil jeg gerne sige, hvad jeg glemte før, at dersom dette høje Ting skulde gaa til at vedtage det foreliggende Lovforslag, maa jeg dog meget henstille, at man fremtidig giver Tilladelse til at farve saadanne Fedtstoffer, hvoraf man umiddelbart kan lave Margarine. Jeg tænker her paa saadanne Fedtstoffer, som er fremstillet af rent Plantefedt, der nu lige saa lidt som Margarine maa fremstilles i farvet Tilstand, men som i Virkeligheden er af den Beskaffenhed, at de staaar paa det højeste Stade af, hvad et sundt Næringsmiddel overhovedet kan indeholde, og der forefindes herhjemme i Danmark et saadant Fedtstof, hvoraf enhver Husmoder med en meget ringe Ulejlighed kan lave sin egen Margarine, meget mere velsmagende og fuldt saa god som den Margarine, hun giver omtrent det dobbelte for i Handelen. Jeg skulde dog tro, at det før eller senere vil gaa op for den danske Husmoder, som jo dog i Virkeligheden er et ganske overordentlig sundt tænkende Væsen, at man ikke vedblivende skal give mange flere Penge ud til Margarine, end man i Virkeligheden behøver, thi den Ulejlighed at kærne sin egen Margarine er jo saa uhyre ringe, at en Husmoder kan gøre det paa samme Tid, som hun laver en Kop Kaffe; naar hun har den dertil indrettede Kærne og sin Pakke Fedt ved Haanden, tager det ikke længere Tid at lave den mest velsmagende Margarine, og saa er hun fri for det Røbestof, Sesamolien, som giver Margarine en fedtet og ubehagelig Smag, og hun faar saa fint et Produkt, at der skal en overordentlig fin Gane til at skelne det fra Smør. Naar Husmødrene faar Adgang til

dette, tror jeg, man skal være noget varsom med at gaa hen og vedtage en Bestemmelse om at indføre Farvning af Margarine, hvis man ikke samtidig skaber Garanti for, at Margarine derved ikke taber i Appetitlighed og i det hele taget i Renlighed. Men det er det, man ikke kan gardere sig imod. I denne Forbindelse skal tillade mig at mene, at naar det efterhaanden gaar op for vore Husmødre, hvad der egentlig er det vigtigste i hele dette Spørgsmaal, nemlig at faa Margarine i ufarvet Tilstand, skal de nok komme og kræve, at de ikke vil have den farvet mere, og saa skal Margarinefabrikanterne og den højtærede Landbrugsminister og alle andre Tilhængere af Farvningsforbudets Ophævelse nok komme til at bøje sig, thi overfor Kvinden formaar de intet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. Mortensen: Det var et meget sagkyndigt Foredrag, det ærede Medlem Hr. Ulrich holdt for os, og det virker derfor højt forbavsende at høre, at det ærede Medlem ikke ved, at den Margarine, som Husmoderen bruger i sin egen Husholdning, har hun Lov til at farve, som hun vil, saa af den Grund behøver vi saa vist ingen Lovændring. Det ærede Medlem Hr. Ulrich siger, at Margarinefabrikationen her i Landet staaar paa et højt Stade, og han mener, at Margarine vil forringes, hvis Fabrikanterne faar Lov til at farve den. Nej, det er der saa vist ingen Fare for. Det ærede Medlem har Ret i, at Margarinefabrikationen staaar paa et højt Stade, og derfor ønsker vi, at Fabrikanterne skal have Lov til at fremstille et Produkt, hvormed de kan konkurrere paa Verdensmarkedet — ikke konkurrere det danske Smør ud, saaledes som det ærede Medlem Hr. Pinstrup mener, det vil ske, for det er der ingen Fare for, men faa Lejlighed til at konkurrere med Udlændets Margarinefabrikker.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich talte dernæst om, at Smørfarve er en væmmelig Vædske. Men vi har jo nu i en Menneskealder vidst, at det var nødvendigt at bruge denne Vædske i Smør for at holde vor Stilling paa Verdensmarkedet; og naar denne Vædske kan bruges til Smør, skulde man jo ogsaa nok kunne bruge den til Margarine, den bliver jo ikke mere væmmelig, naar den bruges i Margarine, end naar den anvendes i det fine og gode Mejerismør, vi producerer.